

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5XEObd/12/2020
Identifikačné číslo spisu: 8305211505
Dátum vydania rozhodnutia: 16.02.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Andrea Moravčíková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:8305211505.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, proti povinnej: V. Z., predtým U., nar. XX.X.XXXX, bytom X. XX, o vymoženie sumy 211,11 eur s prísl., vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 10Er/408/2005, o dovolaní súdneho exekútora proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove zo dňa 27. novembra 2013, č. k. 8CoE/164/2013-50, takto

rozhodol:

I. Dovolanie súdneho exekútora o d m i e t a .

II. Oprávnenému a povinnej náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 10Er/408/2005-20 zo dňa 18.1.2013 v prvom výroku rozhodol, že návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora zamietal, druhým výrokom vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zároveň ju zastavil. Posledným výrokom určil, že oprávnený je povinný uhradiť trovy exekúcie súdnemu exekútorovi.

2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že súdnemu exekútorovi patrí náhrada trov exekúcie vo výške 19,82 eur. Súd nepriznal súdnemu exekútorovi časovú odmenu za úkony: prijatie návrhu na vykonanie exekúcie a spracovanie upovedomenia o začatí exekúcie, pretože ich exekútor uplatnil duplicitne, nakoľko predchádzajú úkonom podľa ust. § 15 ods. 1 - získanie poverenia a doručenie upovedomenia o začatí exekúcie.

Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že súdny exekútor požiadal aj o priznanie odmeny podľa ust. § 6

vyhlášky č. 288/1995 Z.z. Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky o odmenách a náhradách súdnych exekútorov (ďalej len „vyhláška“) za zriadenie exekučného záložného práva vo výške 33,19 eur. Z dôvodu neprímeranosti a nehospodárnosti vedenia exekúcie k výške vymáhanej istiny súd prvej inštancie nepriznal exekútorovi odmenu za zriadenie exekučného záložného práva.

3. Na záver uviedol, že exekúciu zastavil z dôvodu, že boli porušené zákonné podmienky pri vydávaní exekučného titulu - notárskej zápisnice, ktorá ako exekučný titul bola v rozpore so zákonom, nemala vlastnosť materiálnej vykonateľnosti, a na základe nej neboli splnené zákonné podmienky na vedenie exekúcie. V danom prípade súd prvej inštancie pripísal vinu na zastavení exekúcie oprávnenému, ktorý predložil exekučnému súdu materiálne nevykonateľný exekučný titul, čo bolo dôvodom na zastavenie exekúcie v každom jej štádiu. Z toho dôvodu bol povinný znášať trovy exekúcie podľa ust. § 203 ods. 1 Exekučného poriadku. Na základe uvedeného zaviazal súd prvej inštancie na úhradu trov oprávneného.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 8CoE/164/2013-50 zo dňa 27.11.2013 v prvom výroku potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie. Druhým výrokom zamietol návrh oprávneného na prerušenie konania a posledným výrokom určil, že oprávnený a súdny exekútor nemajú právo na náhradu trov odvolacieho konania.

5. Vo vzťahu k odvolacím námietkam súdneho exekútora súd uviedol, že po posúdení vyčíslenej a priznanej výšky trov exekúcie dospel k záveru, že súd prvej inštancie postupoval správne, ak nepriznal odmenu za zriadenie exekučného záložného práva na nehnuteľnosť. Ďalej uviedol, že podľa ust. § 6 vyhlášky, odmena za zriadenie exekučného záložného práva na nehnuteľnosť je 33,19 eur za každú takto zexekvovanú nehnuteľnosť. Podľa odvolacieho súdu z obsahu exekútorskeho spisu nevyplývalo, že by súdny exekútor nehnuteľnosť, na ktorej zriadil exekučné záložné právo, zexekvoval. Iba za samotný úkon exekučného záložného práva mu podľa odvolacieho súdu odmena nepatrí.

6. Voči uzneseniu odvolacieho súdu podal včas súdny exekútor (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, prípustnosť, ktorého odôvodnil ust. § 237 písm. f/ OSP, ako aj dovolacím dôvodom podľa ust. § 239 ods. 1 písm. a/ OSP.

7. Dovolateľ nesúhlasil s názorom odvolacieho súdu, že zriadenie exekučného záložného práva nie je predpokladom uplatnenia odmeny, ale že nárok vzniká exekútorovi až vtedy, ak dôjde aj k realizovaniu vykonania spôsobu exekúcie - predajom nehnuteľnosti. Ďalej uviedol, že odvolací súd nesprávne a arbitrárne odôvodnil nepriznanie odmeny za zriadenie exekučného záložného práva na nehnuteľnosti vo vlastníctve povinného aj tým, že exekútor má so zriadením exekučného záložného práva nárok len na náhradu hotových výdavkov, ktoré mu so zriadením exekučného záložného práva vznikli. Má za to, že ide o nesprávny a arbitrárny postup odvolacieho súdu, ktorý nemá oporu v Exekučnom poriadku a je v rozpore s ust. § 4 ods. 1 a § 6 vyhlášky.

8. Ďalej uviedol, že odvolací súd nerešpektoval základné právo exekútora zaručené v čl. 20 ods. 1 Ústavy SR, a tiež nepostupoval v súlade s princípmi, na ktorých je založené Občianske súdne konanie (§ 1, § 2 a § 3 OSP), pretože neakceptoval jednoznačnú právnu úpravu priznávania odmeny okrem základnej odmeny ustanovenej v § 4 ods. 1, v spojení s ust. § 5 ods. 1, 2 vyhlášky, resp. odmeny vypočítanej podľa ust. § 14 až § 16 vyhlášky, aj na ďalšiu odmenu za zriadenie exekučného záložného práva na nehnuteľnosti v prípade, ak zriadil exekútor exekučné záložné právo na nehnuteľnosti vo výške 33,19 eur, za každú takto zexekvovanú nehnuteľnosť podľa ust. § 6 vyhlášky.

9. Navrhol zrušiť rozhodnutie odvolacieho súdu a vec mu vrátiť na nové konanie, nakoľko postupom odvolacieho súdu boli porušené základné princípy občianskeho súdneho konania, a to § 1 - 3 OSP ako i základné právo - právo vlastníť majetok, zaručené v čl. 20 ods. 1 Ústavy SR, tiež právo chránené v čl. 1 Dodatkového protokolu a čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, z dôvodu arbitrárneho rozhodnutia odvolacieho súdu.

10. Oprávnený ani povinná sa k dovolaniu súdneho exekútora nevyjadrili.

11. Z obsahu spisu vyplýva, že dovolanie súdneho exekútora bolo doručené súdu dňa 20. mája 2014. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“),

ktorý v ustanovení § 473 zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov.

12. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli

v neprospech strany (§ 470 ods. 2 CSP). Konanie začaté do 30. júna 2016 na vecne, miestne, kauzálne a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo (§ 470 ods. 4 CSP).

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd funkčne príslušný na dokončenie predmetného dovolacieho konania, ktoré sa na ňom začalo do 30. júna 2016 (§ 470 ods. 4 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), ktorá má právnické vzdelanie, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie súdneho exekútora treba odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné (§ 447 písm. c/ CSP)

14. Vzhľadom na prechodné ustanovenie § 470 ods. 2 CSP, podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované, dovolací súd prípustnosť dovolania súdneho exekútora posudzoval v zmysle ustanovení § 236 a nasl. OSP, teda procesnej úpravy platnej a účinnej v čase, keď dovolateľ toto dovolanie podal.

15. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie súdu. Výnimočnosť tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti. Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 OSP dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

16. V prejednávanvej veci je dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu.

Podľa § 239 ods. 1 OSP je dovolanie prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa a proti uzneseniu, ktorým odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu

na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/. V zmysle § 239 ods. 2 OSP je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa,

ak odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia alebo ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

17. Dovolanie súdneho exekútora v napadnutej časti smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo rozhodnuté o trovách exekúcie. V treťom odseku ust. § 239 OSP sú vymenované prípady, ktoré vylučujú prípustnosť dovolania proti uzneseniam odvolacieho súdu, proti ktorým by inak bolo dovolanie podľa ods. 1 a 2 prípustné.

Jedným z nich je aj prípad, keď dovolanie smeruje proti uzneseniu o trovách konania. Rozhodovacia prax najvyššieho súdu považuje trovy exekúcie za trovy konania

(pozri napr. uznesenia najvyššieho súdu z 13. októbra 2010 sp. zn. 6 Cdo 80/2010, z 15. októbra 2010 sp. zn. 3 Cdo 170/2009, z 3. októbra 2011 sp. zn. 5 Cdo 170/2011, z 13. septembra 2011 sp. zn. 6 Cdo 4/2011).

18. Nakoľko v prejednávanvej veci je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu o trovách konania, ktoré vykazuje znaky jedného z tých rozhodnutí, ktoré sú taxatívne vymenované v ustanovení § 239 ods. 3 OSP ako rozhodnutia, kde dovolanie nie je prípustné, je nepochybné, že prípustnosť dovolania súdneho exekútorka z ustanovenia § 239 OSP nemožno vyvodiť.

19. S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1, veta druhá OSP, ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 OSP sa Najvyšší súd

Slovenskej republiky zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 OSP. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia.

20. Dovolateľ procesné vady v zmysle ust. § 237 písm. a/ až e/ a g/ netvrdil a existencia týchto väd nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť jeho dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

21. Dovolateľ namieta, že mu bola odňatá možnosť pred súdom konať v zmysle ust. § 237 písm. f/ OSP.

22. Podľa § 237 písm. f/ OSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

23. Odňatím možnosti konať pred súdom sa v zmysle tohto ustanovenia rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu zákon priznáva (napr. právo zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom a pod.) za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

24. Prípustnosť dovolaní napadnutého uznesenia odvolacieho súdu súdny exekútor odôvodnil ust. § 237 písm. f/ OSP a to, že mu bola odňatá možnosť pred súdom konať.

25. Pri posudzovaní dovolania z hľadiska jeho obsahu je zrejmé, že dovolateľ nenamieta nesprávnosť faktickej procesnej činnosti súdu (nesprávnosť procedúry prejednávania veci), ale namieta nepriznanie odmeny za zriadenie exekučného záložného práva, teda namieta otázku výšky priznania trov exekúcie. Dovolateľ teda - z určujúceho (obsahového) hľadiska namieta, že dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu spočíva

na nesprávnom právnom posúdení veci. Touto otázkou by sa však dovolací súd mohol zaoberať, len ak by dovolanie bolo prípustné.

26. Nesprávne právne posúdenie veci je síce v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ OSP relevantný dovolací dôvod, ktorý možno úspešne uplatniť v procesne prípustnom dovolaní, avšak sama skutočnosť, že rozhodnutie súdu prípadne spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, nezakladá prípustnosť dovolania v zmysle § 237 OSP.

27. Vzhľadom na to, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesnej vady konania tvrdenej dovolateľom, nevyšli najavo ani iné vady uvedené v ust. § 237 OSP, a prípustnosť podaného dovolania nevyplýva z ust. § 239 OSP, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie ako procesne neprípustné podľa § 447 písm. c) CSP odmietol.

28. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 CSP tak, že oprávnenému a povinnej náhradu trov dovolacieho konania voči dovolateľovi nepriznáva, pretože im v dovolacom konaní žiadne trovy dovolacieho konania nevznikli.

29. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu SR pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.